

عنوان مقاله:

بازپژوهی فقهی افساد فی الارض در ماده 286 قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

دانیال فرهادی - دانشجو دکتری، رشته فقه و حقوق، دانشگاه مازندران، ایران، بابلسر

محمد محسنی دهکلانی - دانشیار گروه فقه و حقوق، دانشگاه مازندران، ایران، بابلسر

خلاصه مقاله:

یکی از جرائمی که امروزه به تعداد بالایی در حال وقوع است که غالباً جو جامعه را نیز متشنج کرده، جرم افساد فی الارض است که سابقاً هم در قانون به همراه جرم محاربه مطرح شده و در سال 1392 نیز در قانون جدیدی مجازات اسلامی، به عنوان یک جرم مستقل مطرح شد که مصادیق آن نیز در ماده 286 قانون مجازات اسلامی مطرح شده است. به موجب این قانون، مجرمان به جرم افساد فی الارض به دار مجازات اویخته میشوند. از آنجایی که در فقه و قانون کشور ما، از هاق نفس انسان از اهمیت و حساسیت بالایی برخوردار است، لذا تصویب قوانینی که مرتکبین آن به اعدام محکوم میشوند باید مستند بوده و مبانی فقهی داشته باشند، به همین منظور نویسندگان در مقاله حاضر در صدد آن هستند تا با بررسی مستندات فقهی و حقوقی ماده 286 قانون مجازات اسلامی، مبانی فقهی این ماده را تبیین نموده و در صورت عدم اثبات مجازات اعدام برای مفسدن فی الارض، دستگاه قضا و مجلس شورای اسلامی را ملزم به بازنگری در قانون مجازات اسلامی نمایند.

کلمات کلیدی:

فساد فی الارض، محاربه، مبانی فقهی، قانون مجازات اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1183373>

